

Iusta ossium
magnitudo.

Decens ossium
et integritas
digitorum for-
ma.

quod nulli auxiliarentur functioni (abundē enim omnes trium ossium ope obimus) perfectam ualidamque digitorum extensionem uitarent, hanc minus firmam, quam nunc sit, efficientia. Ex pluribus namque constructa partibus leuiori negotio fatigantur, lassantur, & a suo robore exoluuntur, quam quae paucioribus efformantur: tunc praecipue, quum omnes particulae si- mul coniunctae commissaeque (ut brachialis ossa) in uniuersis ipsarum munijs, referuari nequeunt. Verum si paucioribus ossibus digiti constituerentur, in totam uarias pugnantemque figuras di- gitos agere nequiremus, ut igitur uariē mouerentur, patiendique promptitudinem declinarent, trium ossium numerus sufficit. Quandoquidem autem praecatum os postposito, aut ue- hens uecto, maius esse operaprecium est, merito Natura quoque, primum cuiusque digiti os grandius secundo, & secundum rursus os tertio minus fabrefecit, non solum inferiora ossa lon- gitudine, sed & crassitie, & latitudine minuens, hacque ratione potissimum digitos ex ampliori basi sensim in mucronem coarctans: & digitorum formam, quam in mulieribus pulcherrimam ducimus, extruens. Quanquam rursus mirabili industria non eandem figuram digitorum os- sibus, & digitis adhuc unguibus cuteque obiectis largiatur. Totos enim digitos paulo minus toto teretes efformauit, quod eiusmodi figurā reliquis omnibus iniurijs minimum obnoxiam sciret: ut quae nulla extuberet eminentia, a foris occurrentibus frangenda collidenda ue. Quod enim digiti extrinsecus quidem accurate gibbi sint, intus uero ac in lateribus magis compressi, alicuius etiam usus occasione factum putato. Interna namque ipsarum regione digiti molliunt, subigunt, terunt ac apprehendunt: quae omnia deterius fierent, digitis inibi gibbis existētib, ut interim praeteream duriusculam neruisque oppletam adipem, internae digitorum sedi, eorum quae iam dicebamus officiorum causa, & tendinum defendendorum occasione, subtenfam, atque in secundo libro prolixius priuato Capite enarrandam. Porro quum externa digitorum regione neque horum aliquid tentemus, neque alio quouis munere fungamur, rationi consonum fuit, digitos ad solam patiendi pertinaciam examulsum gibbos construui. Quum autem digiti in late- ribus minus essent iniurijs obnoxii, quumque inuicem adducti, constringi, ac in ipsorum medio nullam sedem uacuum relinquere debebant, ipsos in lateribus gibbos fieri haudquaquam ex usu erat. Atque his quae modò diximus pollex paruusque digitus cum indice satis suffragantur, siquidem ille utrunque latus, sed magis internum gibbum adipiscitur, paruus autem externum duntaxat, index uero contra internum: quod si sedibus ab aliquo non tutantur, adeo, ut non minimam Naturae solertiam in totius digiti figura uideamus: à qua quantum ossa discrepent, iam enitar exequi. Nullum digitorum os se offert, quod non supra infraque crassius & spissius sit, quam secundum ipsius longitudinem: id quod etiam omnibus ferè longis ossibus commune cernitur, quae ad articulationem perpetuò crassefunt, augenturque. Si enim undique pari con- starent crassitie, animanti pondere moleque admodum incommodarent, ipsique articuli, nisi am- plioribus basibus concinnè adaptarentur, penitus infirmi essent. In hoc igitur primum forma ossium à totius digiti figura differt. Si enim digitus in lateribus ossium imitaretur imaginem, quemadmodum in macilentis ac parum obesis uidere est, inter digitorum latera uacua consti- teret sedes, quae liquorem digitis complecti non medio crī incommodo prohiberet. Impletur uero haec ossium sedes duriuscula illa adipe, cuius paulo prius obiter meminimus. Deinde unumquodque digiti os externa sede teres & gibbum est, nullibi insigniter, neque etiam in articu- lorum regione, extra rectam lineam protuberans, uti etiam in lateribus ossa non admodum circa articulos prominent. Si modò primum pollicis os hinc exceperis, quod externa sede am- plum magis planumque & depressum, non autem aliorum modo gibbum uisitur. Ad haec, ter- tia digitorum ossa sede externa quidem gibba sunt, sed ab ipsa articulatione qua secundis articu- lantur ossibus deorsum ducta, non ita atque reliqua ossa extrorsum protuberant, sed ungui quodammodo cedunt, tanto enim minus prominent, quantam sedem ungues occupant, quo minus scilicet integer digitus in tertio osse procerius, quam in reliquis, extrorsum exurgat. Interna cuiusque ossis sedes nihil minus quam gibba est, sed depressa prorsus, & sinuata potius, multò aliter quam externa digitorum sedes: dum modo & hinc quoque primum pollicis os seclu- deris, quod brachialis ossibus interna ipsius sedes respondet. Nam et si supra infraque ad articulo- rum sedes in internam manus regionem magis protuberet, & in medio ductu inibi sinuatum, exterius autem curuatum conspiciatur, non tamen reliquorum digitorum ossium modo, am- plum depressumque & planum est, at potius gibbum, magisque intus quam foris acutum. Quod sanè Natura haudquaquam fortuito casuque machinatur. Secundi enim & tertij pollicis ossis in- ternae sedi, quemadmodum & tribus quatuor digitorum ossibus teretes tendines exporrigi debuerunt, qui profecto nisi ossium interna sedes ampla depressa & ueluti sinuata esset, in os- sibus nequirent subsistere: non magis quam teretia corpora inuicem nunquam inniti cernimus.

Neque etiam teretes illi tendines, ipsis duntaxat applicari debuerunt, imò operaprecium fu- ex hac ossium sede ligamentum enasci, secundum longitudinem ossium tendines illis os- committens, ipsosque ne ab osse exurgant declinent ue complectens. Cuiusmodi uero ten- ossibus exporrigantur, quaeque ligamenta ipsis obducantur, in secundo libro affatim recer- mus. In praesenti autem, tantum illorum meminisse sat sit, quantum ad ossium constructi- rationem enarrandam expedit. Per secundi itaque pollicis ossis longitudinem interna sede generis ligamentum enasci, eo libro audies, tendinem musculi deducēs, qui tertio pollici ualidissime inseritur, ac eius articuli flexus autor est. Verum quia eiusmodi ligamentum Na- nullum in primo pollicis osse condidit, neque periculum est, tendinem hac ad tertium po- os prorepentem aliquò aberraturum (ut qui undique musculis primo pollicis ossi proprijs tineatur) haudquaquam necessum fuit, primum pollicis os aliorum ossium modo pla- depressumque, interna sede extrui, praecipue quum & id musculis ipsi attentis insertis ne- neum extitisset. Primis uero quatuor digitorum ossibus duo inuicem incumbentes por- tur tendines, quorum unus secundo inseritur ossi: alter uero, qui succumbit, tertio impl- tur: adeo ut tribus horum digitorum ossibus eiusmodi uehatur tendines, eiusque generis liga- tis qui tendines anulorum ritu transmittunt, digitorum ossa donentur: praecipue autem ma & secunda quatuor digitorum ossa, & pollicis secundum. Tertij enim non secun- totam longitudinem tendines exporriguntur, unde etiam neque ita ut inferiora uidentur preffa & plana. At quum igitur fuit, haec ossa non secus formari, quam si una pars teretis poris diuili essent, tendines uero ipsi exporrecti altera eius corporis pars, ut scilicet ossa si- cum tendinibus teretem digiti imaginem constituent. Externae enim digitorum sedi ei- di nulli deducuntur tendines, ac membranae modo toti ossium longitudini tendines ibi- duntaxat adnascuntur. Latera etiam ossium nequaquam digitorum ritu compressa lataque neque ulla pollicis paruusque digiti ac indicis ossium, hac ex parte cum reliquorum digitorum sibus, est differentia. Respondent enim ossium latera, teretis corporis dimidiae partis la- quamuis interim ab hac figura primum pollicis os tantum discrepet, quanto minus relique digitorum ossibus interna sede compressum amplumque cernitur. Atque huiusmodi digito- ossium est forma, longè profecto alia quam Galenus ipsis tribuit, eam ad digitorum imagi- describens. Verum iam tempestiuum erit, Naturae prouidentia in digitorum articulis templari: neque obiter Galeni orationi acquiescere, qua superioris ossis caput in subsequen- sinum subire, ac exteriora sinuum supercilia insignius quam interiora exporrigi seu extube- simpliciter pronunciat, eandemque articulationis speciem omnibus digitorum articulis aser- Vi modò nihil dicam de tendinibus musculorum, qui digitos in latera ducunt, & à Ga- non minus secundis ac tertij digitorum articulis, quam primis, communes censentur, qui interim nunc facile sinus ostensuri, neque tertium pollicis articulum, neque aliorum digito- secundum aut tertium articulos, primario motu in latus agi. Primum itaque pollicis os, q- to brachialis ossi rara peculiarique committitur articulationis specie, quae & flexu, & exte- ac dein moueri in latera potest: in eumque modum parata est, ut priuatim magis motui qui i- tera perficitur, quam flexioni extensionisque subseruiat. Quintum enim brachialis os am- exigat sinum, qui transuersum ampliori tubere prominens, interiori exteriorique sede insigni- quam in lateribus, caelatur. Primum autem pollicis os superius transuersum, seu secundum ternum ac externum latus inculpitur, & interius exteriusque protuberans quinti brachialis sinui eleganter cōgruit, & quasi mutuo ingressu ipsi articulat. non tamen adeo insigni, uno tantum agatur motu, reliquorum articulorum mutuo ingressu, nexorum ritu. Ver- quum interna primi pollicis ossis sedes magis quam externa promineat, & quinti brach- ossis sinum altius inibi inculptum, profundius subeat, id primū pollicis os magis flexu qu- extendi potest. Secundum pollicis os primo ea articuli specie articulat, quam quidam Graeci uocant. Inferior enim primi pollicis ossis pars in rotundum quasi capitulum definit- tundum secundi ossis sinum subiens. Sed quia caput id transuersum, hoc est ab interno pol- latere ad externum magis protuberat, ac ueluti transuersum oblongū est, in lateribusque uix- gis quam in centro deprimitur, ac demum secundi ossis sinus huic capiti ad amulsum apta- secundum pollicis os flexitur potius & extenditur, quam in latera inclinatur. quum int- aequè in latus duceretur, si capitulum primi ossis ad amulsum rotundum esset, & in later- aequè ac in anteriori sede compressum. Dein articuli etiam ratione (quum capitulum in inte- sede ualde deprimitur) secundū os maxime ac in acutissimum angulum flexu debet, ue- quo minus id fiat, duo hinc obliuntur officula seminis imaginē à Graecis assumi- Quod uero secundū pollicis os uix extra rectam lineam extendi queat, caput primi ossis in-

c. manus 4.
muscul. tab.

d. 6. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

e. 4. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

f. 6. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

g. manus 9.
muscul. tab. 1.
de m. 7.

h. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

i. 6. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

k. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

l. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

m. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

n. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

o. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

p. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

q. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

r. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

s. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

t. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

u. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

v. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

w. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

x. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

y. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

z. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

aa. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

bb. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

cc. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

dd. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

ee. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

ff. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

gg. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.

hh. 1. muscul.
tabul. 1. de-
m. 7.